

ထိပ်မြူကရေ မွေအဏ္ဏာဂါရိက
အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ အဘိဇေ မဟာရဋ္ဌဂုရု
အဘိဇေအဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောဓိက

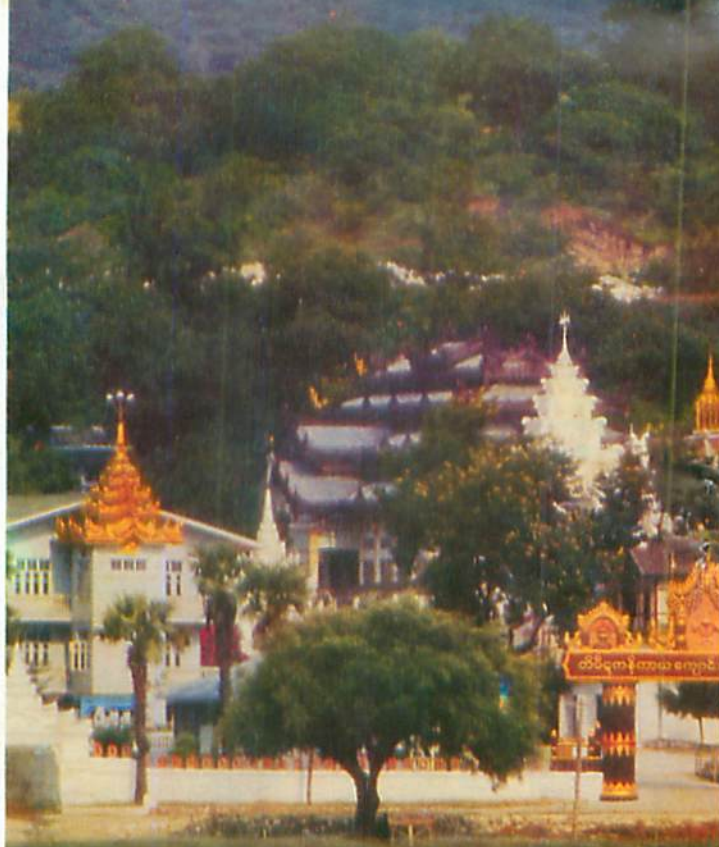
မင်းကွန်းထိပ်မြူကရေ ဆရာတော် ဘုရားကြီး

ဟောကြားနည်းပေးအပ်သော

အာနာပါနဿတိ သမာဓိဘာဝနာ

နှင့်

ဝိပဿနာ တရားတော်

တိပိဋကဓရ ဓမ္မတဏှာဂါရိက
 အဂ္ဂမဟာ ပဏှိတ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂ္ဂ
 အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိက
 မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော် တရားကြီး
 ဟောကြားနည်းပေးအပ်သော
 အာနာပါနုဿတိ သမာဓိတာဝနာ

နှင့်

ဝိပဿနာ တရားတော်

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၀၃၀၆၅

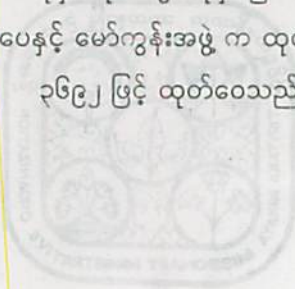
တတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၀၄၊ ဇူလိုင်လ

၂၀၀၀ အုပ်

ဓမ္မ ဒါန

အမှတ် ၁၂၊ စကားဝါလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊
တိနိ=ဥပဋ္ဌာက ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ပုံနှိပ်၍ တိပိဋက=နိကာယ
စာအုပ်စာပေနှင့် မော်ကွန်းအဖွဲ့ က ထုတ်ဝေခွင့်အမှတ်
၃၆၉၂ ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရား

ဟောကြားနည်းပေးအပ်သော

အာနာပါနုဿတိ သမာဓိတာဝနာ

နှင့်

ဝိပဿနာ တရားတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

အနုဂါမိကဥစ္စာ လေးပါး

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ....
ယနေ့ မိမိတို့ကျင့်သုံးရမည့် တရား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
သူတော်စင်တို့ ကျင့်သုံးနေကြတဲ့ တရားဟာ -

၁။ ဒါန

၂။ သီလ

၃။ သမာဓိ

၄။ ပညာ .... ရယ်လို့ လေးပါးရှိတယ်။ အဲဒီတရား
လေးပါးတို့ကို နိဗ္ဗိကဏ္ဍသုတ္တန်မှာ အနုဂါမိက ဥစ္စာ
လေးပါးလို့ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့တယ်။
(သံသရာတလျှောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် မိမိနောက်က
လိုက်ပါတဲ့ ဥစ္စာ လေးမျိုးလို့ဆိုလိုပါတယ်။

အဲဒီလေးမျိုးထဲမှ နေ့စဉ် မိမိတို့သည် တတ်နိုင် သလောက် ဒါနကောင်းမှုကို ပြုလျက်ရှိကြသည်။ နေ့စဉ် နေ့စဉ်၊ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ရက်သီတင်း၊ လပြည့်လကွယ်၊ အခါကြီးရက်ကြီးနေ့များ၌ ရှစ်ပါးသီလကို ဆောက်တည် ခံယူ ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် သီလတည်းဟူသော အနုဂါမိက ဥစ္စာကို မြှုပ်နှံသိုမှီး သိမ်းဆည်းနေကြတယ်။

အရဟံ ဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်

တစ်ခါ သမာဓိခေါ်တဲ့ကောင်းမှုဖြစ်အောင် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ယောက်ကို

‘ပုတီးဘယ်လိုစိပ်လဲ’ လို့မေးယင်

‘အား .... တပည့်တော် အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး စိပ်တယ်ဘုရား’ လို့လျှောက်ထားကြတယ်။

‘ကဲ .... ဘယ်လိုဆိုပြီး ပုတီးစိပ်သလဲ’ လို့ မေးလိုက်ယင်

‘သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ လို့ ဆိုပြီး ပုတီး စိပ်တယ်ဘုရား’ (အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ တစ်မျိုးဘဲနော်) ။

သမာဓိ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုက အမျိုးပေါင်း ၄၀ ရှိလေတော့ ဒီ ၄၀ ထဲမှ ဗုဒ္ဓါနုဿတိမှာ အရဟံဂုဏ်တော်နဲ့

သမာဓိဘာဝနာကို ထူထောင်သူကများပါတယ်။

အာနာပါနဿတိ သမာဓိဘာဝနာ

အာနာပါနဿတိနဲ့ သမာဓိဘာဝနာကို ထူထောင်သူက နည်းပါးပါတယ်။ အာနာပါနခေါ်တဲ့ ထွက်လေ ဝင်လေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သမာဓိဘာဝနာ၊ ထိုမှဆက်ပြီး ဝိပဿနာ ဘာဝနာ = ဒီဘာဝနာ နှစ်မျိုးကို နှလုံးသွင်းတတ်အောင် ဘုန်းကြီးများ ပြောပေးရမည့် ဝတ္တရားရှိပါတယ်။ တနည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် ဘုန်းကြီးများသည် ပရိယတ် + ပဋိပတ် = နှစ်မျိုးအနက် ပရိယတ္တိသာသနာကို ဦးတည်ပြီး သာသနာပြုနေတဲ့အခါဖြစ်လို့ ပဋိပတ္တိ သာသနာပြုတဲ့ကိစ္စမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဋ္ဌာနများမှာလို ၁၀ ရက်စခန်း၊ ၇ ရက်စခန်း စသည်ကို မပြောမဆိုပါဘူး။

သို့သော် 'ကိုယ်တော်တို့ မေ့လျော့နေသလား'လို့ မေးစရာရှိပါတယ်။ အဖြေကတော့ မေ့မေ့လျော့လျော့ မနေပါဘူး။ အခွင့်ရတိုင်း ရတိုင်း အာနာပါနဿတိ သမာဓိဘာဝနာမှာ လာရှိတဲ့ 'ဂဏနာနည်းနဲ့ သမာဓိကို အခြေခံပြီး ဝိပဿနာ ဘာဝနာနှလုံးကျင့်သုံးပါတယ်'-လို့ပဲ ဖြေဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ် 'ဂဏနာနည်း' ဆိုတာ ထွက်လေ ဝင်လေကို ရေတွက်ပြီး မှတ်တဲ့နည်းဖြစ်တယ်။

အာနာပါနဿတိနဲ့ မိမိတို့ သမာဓိဘာဝနာကို ထူထောင်ချင်တယ်ဆိုရင် လွယ်လွယ် မှတ်နိုင်အောင် ပြောပြပါမယ်။

ဂဏနာနည်း

ဘယ်လိုလဲဆိုယင် .... တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ ထွက်လေ + ဝင်လေ တစ်ကြိမ်၊ တစ်ကြိမ်ထုတ်လွှတ် + ရှူရှိုက်တဲ့အခါမှာ ....

ဥပမာ

- ထွက်လေ + ဝင်လေ တစ်ကြိမ်ထုတ်လွှတ်
- + ရှူရှိုက်ပြီးယင် ၁
- နောက်တစ်ကြိမ်ကျတော့ ၂
- နောက်တစ်ကြိမ်ကျတော့ ၃
- နောက်တစ်ကြိမ်ကျတော့ ၄
- နောက်တစ်ကြိမ်ကျတော့ ၅

ဤကဲ့သို့ ၅ ထိအောင် မှတ်ရတယ်။

တစ်ခါပြန်ပြီးလာခဲ့ဦး -

- ထွက်လေ + ဝင်လေ ၁
- ထွက်လေ + ဝင်လေ ၂

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၃

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၄

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၅

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၆

တစ်ခါပြန်ပြီးလာခဲ့ဦး -

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၁

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၂

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၃

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၄

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၅

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၆

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၇

တစ်ခါပြန်ပြီးလာခဲ့ဦး -

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၁

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၂

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၃

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၄

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၅

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၆

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၇

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၈

တစ်ခါပြန်ပြီးလာခဲ့ဦး -

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၁

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၂

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၃

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၄

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၅

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၆

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၇

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၈

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၉

တစ်ခါပြန်ပြီးလာခဲ့ဦး - (ထွက်လေ + ဝင်လေကို

စိတ်ဖြင့် ကြည့်ပြီးတော့)

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၁

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၂

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၃

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၄

ထွက်လေ + ဝင်လေ ၅

- ထွက်လေ + ဝင်လေ ၆
- ထွက်လေ + ဝင်လေ ၇
- ထွက်လေ + ဝင်လေ ၈
- ထွက်လေ + ဝင်လေ ၉
- ထွက်လေ + ဝင်လေ ၁၀

ဂဏနာနည်း တစ်ခေါက်ရောက်တယ်လို့ခေါ်တယ်။ ဒါ
 ဘုန်းကြီးပြောတာက (ပြောတာဖြစ်လို့) အသံထွက်ရတာ၊
 မိမိကိုယ်တိုင် အားထုတ်တော့ အသံထွက်ဖို့မလိုဘူး။
 စိတ်ဖြင့်သာ အလုပ်လုပ်ရမှာ ဖြစ်တယ်နော်။ ကဲ ....
 လုပ်ကြည့်ကြစို့ ....

- ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅ တစ်ခါပြန်လာခဲ့၊
- ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆ တစ်ခါပြန်လာခဲ့ဦး၊
- ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇ တစ်ခါပြန်လာခဲ့ဦး၊
- ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈ တစ်ခါပြန်လာခဲ့ဦး၊
- ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၉ တစ်ခါပြန်လာခဲ့ဦး၊
- ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀ တစ်ခေါက်ဆုံးပြီ၊

ဤကဲ့သို့ စိတ်ဖြင့်သာ ထွက်လေ + ဝင်လေတို့ကို
 ရေတွက် ရေတွက်၍ သိမှတ်တာကို 'ဂဏနာနည်း'
 အာနာပါနဿတိ သမာဓိဘာဝနာ'လို့ခေါ်တယ်။ သမာဓိ
 တစ်ခေါက်ပြီးသွားပြီ။

ပညာဘာဝနာ

သမာဓိဘာဝနာပြီးယင် ပညာဘာဝနာကို ဆက်ပြီး
 တော့ ဖြည့်ကျင့်ရပါမယ်။ ဆက်ပြီးဖြည့်ကျင့်လို့ရှိယင်
 ဤကဲ့သို့ ချုံးပြီးစဉ်းစားကြည့်လိုက်ပါ။ ထွက်လေကို
 ထုတ်လွှတ်တဲ့အခိုက်၊ ဝင်လေကို ရှူရှိုက်တဲ့အခိုက် =
 နှစ်မျိုးရှိရာ -

ထွက်လေကို ထုတ်လွှတ်သောအခိုက်၌ဖြစ်သော ရုပ်
 နာမ် တရားတို့သည် ဝင်လေကို ရှူရှိုက်သော အခိုက်သို့
 မလိုက်ပါ။ ထို ထွက်လေကို ထုတ်လွှတ်သော ခဏ၌
 သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊
 ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဝင်လေကို ရှူရှိုက်သော အခိုက်၌ဖြစ်သော ရုပ် နာမ်
 တရားတို့သည် ထွက်လေကို ထုတ်လွှတ်သော အခိုက်သို့
 မလိုက်ပါ။ ထို ဝင်လေကို ရှူရှိုက်သော ခဏ၌သာလျှင်
 ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊
 ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

အဲဒီလို (စိတ်ထဲက)ဆိုပြီး ရှုဆင်ခြင်ယင် ဝိပဿနာ
 ပညာဘာဝနာဖြစ်တယ်။ ဝိပဿနာ ပညာဘာဝနာ
 အကျဉ်းရှုချင်ယင် ယခုပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ရှုရန်ဖြစ်ပါတယ်။

ရှုကြည့်ပါလေ။ ဒီထက် ဝိပဿနာ ပညာဘာဝနာ အကျယ်ရှုနည်းလည်း ရှိပါတယ်။

ဝိပဿနာ ပညာဘာဝနာ အကျယ်ရှုနည်း

ဒီနည်းကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော် ဘုရားကြီးက မိမိရဲ့ 'ပရမတ္ထသ ရူပဘောဒနိကျမ်း' ကမ္မဋ္ဌာန်း ပိုင်းမှာ အချုပ်လင်္ကာ ရေးခဲ့ပါတယ်။ ထိုလင်္ကာကား ....

သုံးပါးသက်ရွယ်၊ ဆယ်ဒသက၊ ပဉ္စကတည့်၊

စထက-တိ၊ ဒွိ နှင့် ဧက၊ သုံးဝ ဥတု၊ ရတုခြောက်သွယ်၊

လက္ခယံ + လဆန်း၊ ဒီဝန်း + ရတ္တိ၊ ဆဗ္ဗိအခါ၊

ကိရိယာ ဆ၊ ဥဒ္ဓ ရဏ က၊ စသည်ခြောက်ခု၊ အစုစုဝယ်

ဖြစ်မှုဥသုံး၊ အလုံးစုံကား၊ ရွေ့တုံမဖြစ်၊

တစ်ဆစ် တစ်ရပ်၊ တစ်စပ် တစ်သင်း၊

နှမ်းအိုးကင်းထက်၊ နှမ်းစေ့ကျက်သို့၊ ကွဲပျက်ကြေမှု၊

အနိစ္စသည်။ ၊ ဒုက္ခ + အနတ္တချည်းသာတည်း။

ဤလင်္ကာကို အရကျက်ပါ။ ပြီးမှ အဓိပ္ပာယ်ကို အကျဉ်းသိအောင် ဤဆိုလတ္တံ့အတိုင်း မှတ်သား၍ ဝိပဿနာ ရှုရပါမည်။ မှတ်ပုံ ရှုပုံကား ....

ဋီတေဒ္ဓိဝးရာဏဗေဒနံ ဝေဒနိဋ္ဌိယံ ဝေဒနိဋ္ဌိယံ

သုံးပါးသက်ရွယ်

လူ့ဘဝ ယခုလို အသက် တစ်ရာတန်းမှာ အရွယ်သုံးပါး ပိုင်းခြား သတ်မှတ်လိုက်ယင် ....

(၁) ပထမအရွယ် = မွေးဖွားသည်မှ ၃၃ နှစ် + ၄ လ တိုင်ကို ပထမအရွယ်လို့ခေါ်တယ်။

(၂) မဇ္ဈိမအရွယ် = အဲဒီ ၃၃ နှစ် + ၄ လ က နောက် အလယ်ပိုင်း ၃၃ နှစ် + ၄ လ (၆၆ နှစ် + ၈ လ)အထိကို မဇ္ဈိမအရွယ်လို့ခေါ်တယ်။

(၃) ပစ္ဆိမအရွယ် = အဲဒီ ၆၆ နှစ် + ၈ လ ရဲ့အထက် ၃၃ နှစ် + ၄ လ (နှစ်ပေါင်း ၁၀၀)အထိကို ပစ္ဆိမအရွယ် + ဘဝရဲ့ နောက်ဆုံးအရွယ်လို့ခေါ်တယ်။

အရွယ်သုံးပါးကို နားလည်ကြပြီနော်။ အရွယ်သုံးပါးကို အာရုံပြုပြီး ....

ပထမအရွယ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် မဇ္ဈိမအရွယ်သို့မလိုက်ပါ။ ထိုပထမ အရွယ်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား။ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

မဇ္ဈိမအရွယ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်

ပစ္စိမအရွယ်သို့မလိုက်ပါ။ ထို မဇ္ဈိမ အရွယ်၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား။
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ပစ္စိမအရွယ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
နောက်တဖန် ဘဝသစ်သို့မလိုက်ပါ။ ဤ ဘဝမှာပင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား။
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဟောဒါ အဋ္ဌကထာမှာလာတဲ့ အရွယ်သုံးပါးနဲ့
ဝိပဿနာအကျယ်ရှုနည်းဖြစ်ပါတယ်။

ဆယ်ဒသက

ဆယ်နှစ် + ဆယ်နှစ်ကို ဒသကတစ်ခု တစ်ခုလို့
ခေါ်တယ်။ ယနေ့အသက်နှစ် ၁၀၀ တန်းဖြစ်လို့ ဒသက
= ဆယ်နှစ်တစ်စု တစ်စုနဲ့ သတ်မှတ်လိုက်လျှင် ဒသက
ပေါင်း ဆယ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို မြန်မာလို လွယ်လွယ်
ခေါ်ယင် ပဌမ ဆယ်နှစ် + ဒုတိယဆယ်နှစ် + တတိယ
ဆယ်နှစ် + စတုတ္ထဆယ်နှစ် + ပဉ္စမဆယ်နှစ် + ဆဋ္ဌမ
ဆယ်နှစ် + သတ္တမဆယ်နှစ် + အဋ္ဌမဆယ်နှစ် + နဝမ
ဆယ်နှစ် + ဒသမဆယ်နှစ် + လို့ ဆယ်ပုံရပါတယ်။

အသက် တစ်ရာကို ဆယ်ပုံ ပုံ၍ ဝိပဿနာရှုနည်း

ပထမဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ဒုတိယဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ပထမဆယ်နှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဒုတိယဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် တတိယဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ဒုတိယဆယ်နှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

တတိယဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် စတုတ္ထဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို တတိယဆယ်နှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

စတုတ္ထဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ပဉ္စမဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို စတုတ္ထဆယ်နှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ပဉ္စမဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်

ဆဋ္ဌမဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ပဉ္စမဆယ်နှစ်၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဆဋ္ဌမဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
သတ္တမဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ဆဋ္ဌမဆယ်နှစ်
၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့
ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

သတ္တမဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
အဋ္ဌမဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို သတ္တမဆယ်နှစ် ၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခ
တို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

အဋ္ဌမဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
နဝမဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို အဋ္ဌမဆယ်နှစ် ၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခ
တို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

နဝမဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
ဒသမဆယ်နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို နဝမဆယ်နှစ် ၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဒသမဆယ်နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် နောက်တဖန် ဘဝသစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ဒသမဆယ်နှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဟောဒါ အဋ္ဌကထာမှာလာတဲ့ ဒသကဆယ်ပါးနဲ့ ဝိပဿနာ အကျယ်ရှုတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပဉ္စကတည့် ....

ငါးနှစ် ငါးနှစ်ကို ပဉ္စကတစ်ခု တစ်ခုလို့ခေါ်တယ်။ ယနေ့ အသက် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀) တစ်ရာတန်း ဖြစ်လို့ ပဉ္စက = ငါးနှစ် တစ်စု တစ်စုနဲ့ သတ်မှတ်လိုက်ယင် ပဉ္စကပေါင်း နှစ်ဆယ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို မြန်မာလို လွယ်လွယ်ခေါ်ယင် ပထမငါးနှစ် + ဒုတိယငါးနှစ် + တတိယငါးနှစ် + စတုတ္ထငါးနှစ် + ပဉ္စမငါးနှစ် + ဆဋ္ဌမငါးနှစ် + သတ္တမငါးနှစ် + အဋ္ဌမငါးနှစ် + နဝမငါးနှစ် + ဒသမငါးနှစ် + ဧကာဒသမငါးနှစ် + ဒွါဒသမငါးနှစ် + တေရသမငါးနှစ် + စုဒ္ဒသမငါးနှစ် + ပဉ္စရသမငါးနှစ် + သောဠသမငါးနှစ် + သတ္တရသမငါးနှစ် + အဋ္ဌာရသမငါးနှစ် + ဧကုနဝိသတိမငါးနှစ် + ဝိသတိမငါးနှစ်လို့ အပုံနှစ်ဆယ် ရပါတယ်။

**အသက် တစ်ရာ = အနှစ် တစ်ရာကို အပုံ
နှစ်ဆယ်ပုံ၍ ဝိပဿနာရှုနည်း**

ပထမငါးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ဒုတိယငါးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထိုပထမငါးနှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဤနည်းအတူ (ရှေးကဆိုခဲ့ပြီးသည်ကို နည်းမှီ၍) ....

ဒုတိယငါးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် တတိယငါးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ (အစရှိသည်ဖြင့် တတိယ ငါးနှစ် + စတုတ္ထငါးနှစ် + ပဉ္စမငါးနှစ်မှသည် ဝိသတိမ ငါးနှစ် တိုင်အောင် ဆိုပြီးနောက်) ....

ဝိသတိမငါးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် နောက်တဖန် ဘဝသစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ဝိသတိမငါးနှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

အဲဒီလို ရှုပါ။ ဤကား အဋ္ဌကထာမှာလာတဲ့ ငါးနှစ်တစ်စု ငါးနှစ်တစ်စု = ပဉ္စကနည်းနဲ့ ဝိပဿနာ အကျယ် ရှုတဲ့နည်းဖြစ်ပါတယ်။

စတုက = အပုံပေါင်း ၂၅ ပုံ ပုံ၍ ဝိပဿနာရှုနည်း

လေးနှစ် လေးနှစ်ကို စတုက တစ်ခု တစ်ခုလို့ ခေါ်တယ်။ ယနေ့ အသက်နှစ်ပေါင်း (၁၀၀) တစ်ရာတန်း ဖြစ်လို့ စတုက = ၄ နှစ်တစ်စု တစ်စုနဲ့ သတ်မှတ်လိုက်လျှင် စတုကပေါင်း နှစ်ဆယ့်ငါးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို မြန်မာလို လွယ်လွယ်ခေါ်ယင် .... ပထမလေးနှစ် + ဒုတိယလေးနှစ် + တတိယလေးနှစ် + စတုတ္ထလေးနှစ် + ပဉ္စမလေးနှစ် (ပေယျာလ) ဆဋ္ဌမ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊ နဝမ၊ ဒသမ၊ ဧကာဒသမ၊ ဒွါဒသမ၊ တေရသမ၊ စုဒ္ဒသမ၊ ပန္နရသမ၊ သောဠသမ၊ သတ္တရသမ၊ အဋ္ဌရသမ၊ ဧကူနဝိသတိမ၊ ဝိသတိမ၊ ဧကဝိသတိမ၊ ဒွါဝိသတိမ၊ တေဝိသတိမ၊ စတုဝိသတိမလေးနှစ်၊ ပဉ္စဝိသတိမလေးနှစ်လို့ = ၂၅ ပုံ ပုံရပါတယ်။ ထိုသို့ ၂၅ ပုံ ပုံပြီးနောက် ....

ပထမလေးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ဒုတိယလေးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ပထမလေးနှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဒုတိယလေးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် တတိယလေးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ဒုတိယလေးနှစ်

ဌိသာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့
ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဤနည်းအတူ တတိယလေးနှစ်က စတုတ္ထလေးနှစ်၊
စတုတ္ထလေးနှစ်က ပဉ္စမလေးနှစ်၊ ပဉ္စမလေးနှစ်က
ဆဋ္ဌမလေးနှစ်၊ ဆဋ္ဌမလေးနှစ်က သတ္တမလေးနှစ်၊
သတ္တမလေးနှစ်က အဋ္ဌမလေးနှစ်၊ အဋ္ဌမလေးနှစ်က
နဝမလေးနှစ်၊ နဝမလေးနှစ်က ဒသမလေးနှစ်၊
ဒသမလေးနှစ်က ဧကာဒသမလေးနှစ်၊ (ပါဠိလိုဆိုရတာ
ခက်တယ်ဆို ယင် ၁၁ ခုမြောက်လေးနှစ်၊ ၁၂
ခုမြောက်လေးနှစ်၊ ၁၃ ခုမြောက်လေးနှစ်၊ ၁၄
ခုမြောက်လေးနှစ်၊ ၁၅ ခုမြောက်လေးနှစ်၊ ၁၆
ခုမြောက်လေးနှစ်၊ ၁၇ ခုမြောက်လေးနှစ်၊ ၁၈
ခုမြောက်လေးနှစ်၊ ၁၉ ခုမြောက်လေးနှစ်၊ အကြိမ် ၂၀
မြောက်လေးနှစ်၊ ၂၁ ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်၊ ၂၂
ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်၊ ၂၃ ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်တိုင်အောင်
ရှေးနည်းအတူ ဆိုရိုးပြုရပြီးလျှင် ....

၂၃ ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား
တို့သည် ၂၄ ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၂၃
ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြ

သောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊
အနတ္တတို့ပါတကား။

၂၄ ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား
တို့သည် ၂၅ ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၂၄
ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြ
သောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊
အနတ္တတို့ပါတကား။

၂၅ ကြိမ်မြောက် လေးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား
တို့သည် နောက်တဖန် ဘဝသစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၂၅
ကြိမ်မြောက်လေးနှစ်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြ
သောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊
အနတ္တတို့ပါတကား။

အဲဒီလိုရူပါ။ ဤကဲ့သို့ ရှုခြင်းသည် အဋ္ဌကထာမှာ
လာတဲ့ လေးနှစ်တစ်စု လေးနှစ်တစ်စု စတုကနည်းနဲ့
ဝိပဿနာအကျယ် ရှုပွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တိက = အပုံပေါင်း ၃၃ ပုံ ပုံ၌ဝိပဿနာရှုနည်း

သုံးနှစ် သုံးနှစ်ကို တိက တစ်ခု တစ်ခုလို့ခေါ်တယ်။
ယနေ့ အသက် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀) တစ်ရာတန်းဖြစ်လို့

တိက = သုံးနှစ် တစ်စု သုံးနှစ် တစ်စုနဲ့ သတ်မှတ်လျှင် တိကပေါင်း ၃၃ ဖြစ်တယ်။ ဒါကိုမြန်မာလို လွယ်လွယ် ခေါ်ယင် .... ပထမသုံးနှစ် + ဒုတိယသုံးနှစ် + တတိယ သုံးနှစ် + စတုတ္ထသုံးနှစ် + ပဉ္စမသုံးနှစ် (ပေယျာလ) ဆဋ္ဌမ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊ နဝမ၊ ဒသမ၊ ဧကာဒသမ၊ ဒွါဒသမ၊ တေရသမ၊ စဒ္ဒသမ၊ ပနန္ဒရသမ၊ သောဠသမ၊ သတ္တရသမ၊ အဋ္ဌာရသမ၊ ဧကုနဝိသတိမ၊ ဝိသတိမ၊ ဧကဝိသတိမ၊ ဒွါဝိသတိမ၊ တေဝိသတိမ၊ စတုဝိသတိမ၊ ပဉ္စဝိသတိမ၊ ဆဗ္ဗိသတိမ၊ သတ္တဝိသတိမ၊ အဋ္ဌဝိသတိမ၊ ဧကုနတိသတိမ၊ တိသတိမ၊ ဧကတိသတိမ၊ ဒွါတ္ထိသတိမ၊ တေတ္ထိသတိမ သုံးနှစ်လို့ ၃၃ ပုံ ပုံပြီးနောက် ....

ပထမသုံးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ဒုတိယသုံးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ပထမသုံးနှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဒုတိယသုံးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် တတိယသုံးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ဒုတိယသုံးနှစ် ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခ တို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဤနည်းအတူ တတိယသုံးနှစ်က စတုတ္ထသုံးနှစ်၊
 စတုတ္ထသုံးနှစ်က ပဉ္စမသုံးနှစ်၊ ပဉ္စမသုံးနှစ်က ဆဋ္ဌမသုံးနှစ်၊
 ဆဋ္ဌမသုံးနှစ်က သတ္တမသုံးနှစ်၊ သတ္တမသုံးနှစ်က
 အဋ္ဌမသုံးနှစ်၊ အဋ္ဌမသုံးနှစ်က နဝမသုံးနှစ်၊ နဝမသုံးနှစ်က
 ဒသမသုံးနှစ်၊ ဒသမသုံးနှစ်က ဧကာဒသမသုံးနှစ်၊
 (ပါဠိလိုဆိုရတာ ခက်တယ်ဆိုယင် ၁၁ ခုမြောက် သုံးနှစ်၊
 ၁၂ ခုမြောက်သုံးနှစ်၊ ၁၃ ခုမြောက်သုံးနှစ်၊ ၁၄
 ခုမြောက်သုံးနှစ်၊ ၁၅ ခုမြောက်သုံးနှစ်၊ ၁၆ ခုမြောက်သုံးနှစ်၊
 ၁၇ ခုမြောက်သုံးနှစ်၊ ၁၈ ခုမြောက်သုံးနှစ်၊ ၁၉
 ခုမြောက်သုံးနှစ်၊ အကြိမ် ၂၀ မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၁
 ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၂ ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၃
 ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၄ ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၅
 ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၆ ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၇
 ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၈ ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ ၂၉
 ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၊ အကြိမ် ၃၀ မြောက်သုံးနှစ်၊ ၃၁
 ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်တိုင်အောင် ရှေးနည်းအတူ
 ဆိုရိုးပြုရပြီးလျှင် ....

၃၂ ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား
 တို့သည် ၃၃ ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၃၂

ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။ (၃၃ ကြိမ်မြောက် သုံးနှစ်ဟုဆိုလျှင် ၉၉ နှစ် ရှိသွားပြီနော်၊ သတိပြုထားပါ။)

၃၃ ကြိမ်မြောက် သုံးနှစ် (၉၉ နှစ်)၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် နောက်တဖန် ဘဝသစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၃၃ ကြိမ်မြောက်သုံးနှစ်(၀၁ ၉၉ နှစ်)၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

အဲဒီလိုရှုပါ။ ဤသို့ ရှုလျှင် အဋ္ဌကထာမှာလာတဲ့ သုံးနှစ်တစ်စု သုံးနှစ်တစ်စု တိကကနည်းနဲ့ ဝိပဿနာအကျယ် ရှုပွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရှုပွားဖို့ပဲလိုတယ်နော်၊ ရှုဖို့နည်းက မခက်ဘူး။ အဲဒီရှုနည်းကို ယခုဘုန်းကြီးပြောနေတာဟာ စာပေ ပရိယတ္တိနယ်မှ စာမူအတိုင်းပြောနေတယ်။ တနည်း အားဖြင့် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ ညွှန်ကြားတဲ့နည်းကိုပဲ ဘုန်းကြီးများပြောနေတယ်။ “သုံးပါးသက်ရွယ်၊ ဆယ်ဒသက၊ ပဉ္စကတည့်၊ စတုက + တိ၊ ဒွိနှင့်ဧက” ဆိုတဲ့ဆောင်ပုဒ်အရ ယခု ဒွိနှင့်ဧက စာပိုဒ်သို့

ရောက်လာပြီ၊ ဒွိ ဆိုတာ ၂ နှစ် တစ်စု ၂ နှစ် တစ်စု (နှစ် ၁၀၀ ကို) အပုံ ၅၀ ပုံ၍ ရှုရမည်ကို ဆိုလိုတယ်။

ဒွိ = အပုံ ၅၀ ပုံ၍ ဝိပဿနာရှုနည်း

၂ နှစ် ၂ နှစ်ကို ဒွိက တစ်ခု တစ်ခုလို့ခေါ်တယ်။ ယနေ့ အသက် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀) တစ်ရာတန်းဖြစ်လို့ ဒွိက = ၂ နှစ် တစ်စု ၂ နှစ် တစ်စုနဲ့ သတ်မှတ်လျှင် ဒွိကပေါင်း ၅၀ ဖြစ်တယ်။ ဒါကိုမြန်မာလို လွယ်လွယ် ခေါ်ယင် .... ပထမ ၂ နှစ် + ဒုတိယ ၂ နှစ် + တတိယ ၂ နှစ် + စတုတ္ထ ၂ နှစ် + ပဉ္စမ ၂ နှစ် (ပေယျာလ) ဆဋ္ဌမ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊ နဝမ၊ ဒသမ၊ ဧကာဒသမ၊ ဒွါဒသမ၊ တေရသမ၊ စဒ္ဒသမ၊ ပန္နရသမ၊ သောဠသမ၊ သတ္တရသမ၊ အဋ္ဌာရသမ၊ ဧကုနဝိသတိမ၊ ဝိသတိမ၊ ဧကဝိသတိမ၊ ဒွါဝိသတိမ၊ တေဝိသတိမ၊ စတုဝိသတိမ၊ ပဉ္စဝိသတိမ၊ ဆဋ္ဌိသတိမ၊ သတ္တဝိသတိမ၊ အဋ္ဌဝိသတိမ၊ ဧကုနဝိသတိမ၊ တိသတိမ၊ ဧကတိသတိမ၊ ဒွါတ္တိသတိမ၊ တေတ္တိသတိမ၊ စတုတ္တိသတိမ၊ ပဉ္စတိသတိမ၊ ဆတ္တိသတိမ၊ သတ္တိသတိမ၊ အဋ္ဌတိသတိမ၊ ဧကုနစတ္တာလိ သတိမ၊ စတ္တာလိသတိမ၊ ဧကစတ္တာလိသတိမ၊ ဒွေစတ္တာလိ သတိမ၊ တေစတ္တာလိသတိမ၊ စတုစတ္တာလိသတိမ၊ ပဉ္စစတ္တာလိသတိမ၊ ဆစတ္တာလိသတိမ၊ သတ္တစတ္တာလိ

သတိမ၊ အဋ္ဌစတ္တာလီသတိမ၊ ဧကုနပညာသတိမ၊
ပညာသတိမ ၂ နှစ် .... လို့ ၅၀ ပုံ ပုံပြီးနောက် ....

ပထမ ၂ နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
ဒုတိယ ၂ နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ပထမ ၂ နှစ် ၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဒုတိယ ၂ နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
တတိယ ၂ နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ဒုတိယ ၂ နှစ် ၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဤနည်းအတူ တတိယ ၂ နှစ်က စတုတ္ထ ၂ နှစ်၊
စတုတ္ထ ၂ နှစ်က ပဉ္စမ ၂ နှစ်၊ ပဉ္စမ ၂ နှစ်က ဆဋ္ဌမ ၂ နှစ်၊
ဆဋ္ဌမ ၂ နှစ်က သတ္တမ ၂ နှစ်၊ သတ္တမ ၂ နှစ်က အဋ္ဌမ ၂
နှစ်၊ အဋ္ဌမ ၂ နှစ်က နဝမ ၂ နှစ်၊ နဝမ ၂ နှစ်က ဒသမ ၂
နှစ်၊ ဒသမ ၂ နှစ်က ဧကာဒသမ ၂ နှစ်၊ (ပါဠိလိုဆိုရတာ
ခက်တယ်ဆိုယင် ၁၁ ခုမြောက် ၂ နှစ်၊ ၁၂ ခုမြောက် ၂
နှစ်၊ ၁၃ ခု မြောက် ၂ နှစ်၊ အစရှိသည်ဖြင့် ၄၈ ကြိမ်မြောက်
၂ နှစ်တိုင်အောင် ရှေးနည်းအတူ ဆိုရိုးပြုရပြီးလျှင် ....

၄၉ ကြိမ်မြောက် ၂ နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား
တို့သည် အကြိမ် ၅၀ မြောက် ၂ နှစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၄၉
ကြိမ်မြောက် ၂ နှစ်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့်
အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

အကြိမ် ၅၀ မြောက် ၂ နှစ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား
တို့သည် နောက်တဖန် ဘဝသစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၅၀
ကြိမ်မြောက် ၂ နှစ်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့်
အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။
(အဲဒီလိုရှုရမှာပါ)။

ကေ = တစ်နှစ် တစ်ပုံ အပုံ ၁၀၀ ပုံ၌

ဝိပဿနာရှုနည်း

ပထမ ၁ နှစ်အရွယ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
၂ နှစ်အရွယ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၁ နှစ်အရွယ်၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

၂ နှစ်အရွယ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ၃
နှစ်အရွယ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၂ နှစ်အရွယ်၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

(ဤနည်းအတိုင်း ဇဇ နှစ်တိုင်အောင် ပွားပါ)။
ပွားပြီးနောက် -

ဇဇ နှစ်အရွယ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
အနှစ် ၁၀၀ သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ဇဇ နှစ်အရွယ်၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

၁၀၀ နှစ်အရွယ်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား တို့သည်
နောက်တဖန် ၁၀၀သစ်သို့ မလိုက်ပါ။ ထို ၁၀၀
နှစ်အရွယ်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့်
အနိစ္စတို့ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။
(အဲဒီလိုရှုပွားကြရပါမယ်) ။

သုံး၀ ဥတု = ဥတုသုံးပါး ပိုင်းခြား၍ ဝိပဿနာရှုနည်း

၁ နှစ်စီဖြင့် ပိုင်းခြားရှုပွားပြီးနောက် ၁ နှစ် ၁ နှစ်မှာ
ဥတုက သုံးဥတု သုံးဥတုရှိတယ်။ သုံးဥတုဆိုတာ (၁)
တန်ဆောင်တိုင်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်ကစ၍ တပေါင်း
လပြည့်တိုင်အောင် ဆောင်းဥတု၊ (၂) တပေါင်း
လပြည့်ကျော် ၁ ရက်ကစ၍ ဝါဆိုလပြည့်တိုင်အောင်
နွေဥတု၊ (၃) ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်ကစ၍
တန်ဆောင်တိုင် လပြည့်တိုင်အောင် မိုးဥတုလို့ခေါ်တယ်။

ဒီတော့ ဥတု သုံးပါးနဲ့ပိုင်းပြီး ....

ဆောင်းဥတု လေးလ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား တို့သည် နွေဥတု လေးလသို့မလိုက်ပါ။ ထိုဆောင်းဥတု လေးလ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

နွေဥတု လေးလ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား တို့သည် မိုးဥတု လေးလသို့မလိုက်ပါ။ ထိုနွေဥတု လေးလ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

မိုးဥတု လေးလ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရား တို့သည် နောက်တစ်ဖန်ဆောင်းဥတု လေးလသို့မလိုက်ပါ။ ထိုမိုးဥတု လေးလ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။ (ဤကဲ့သို့ရှုပွားကြရပါမယ်)။

ရတုခြောက်သွယ် = ရတု ခြောက်ပါး ပိုင်းခြား၍
ဝိပဿနာရှုနည်း

၁ နှစ် ၁နှစ်၌ ၂ လကို ရတု တစ်ခု၊ ၂ လကို ရတု တစ်ခုဖွဲ့လိုက်လျှင် ၁ နှစ် ၁ နှစ်မှာ ရတု ၆ ပါး၊ ၆ ပါး

ဖြစ်တယ်။ ရတုဖွဲ့ပုံက ဥတုတစ်ပါးလျှင် ရတု ၂ ပါးကျ ဖွဲ့ရတယ်။ ဖွဲ့ပုံကား ....

(၁) ဆောင်းဥတု တန်ဆောင်တိုင်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်က ပြာသိုလပြည့်တိုင်အောင် = ၂ လကို ဟေမန္တ ရတုလို့ခေါ်တယ်။

(၂) ဆောင်းဥတုနောက်ပိုင်း ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်က တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင် = ၂ လကို သိသိရ ရတုလို့ခေါ်တယ်။

(၃) ၎င်းနောက် နွေဥတု တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁ ရက်က ကဆုန်လပြည့်တိုင်အောင် = ၂ လကို ဝသန္တ ရတုလို့ခေါ်တယ်။

(၄) နွေဥတုနောက်ပိုင်း ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်က ဝါဆိုလပြည့်တိုင်အောင် = ၂ လကို ဂိမ္မ ရတုလို့ခေါ်တယ်။

(၅) ၎င်းနောက် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်က တော်သလင်းလပြည့်တိုင်အောင် = ၂ လကို ဝဿာန ရတုလို့ခေါ်တယ်။

(၆) မိုးဥတုနောက်ပိုင်း တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁

ရက်က တန်ဆောင်တိုင်လပြည့်တိုင်အောင် = ၂ လကို သရဒ ရတုလိုခေါ်တယ်။

ဤကဲ့သို့ ဥတု ၆ ပါးကို မှတ်သားပြီး ရှုရမည်မှာ ....

ဟေမန္တရတု = (တန်ဆောင်တိုင်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်မှ ပြာသိုလပြည့်တိုင်) ၂ လ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် သိသိရ ရတု (ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်မှ တပေါင်းလပြည့်တိုင်) ၂ လသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုဟေမန္တရတု ၂ လ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

သိသိရ ရတု ၂ လ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ဝသန္တ ရတု ၂ လသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုသိသိရ ရတု ၂ လ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဝသန္တ ရတု ၂ လ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ဂိမှ ရတု ၂ လသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုဝသန္တ ရတု ၂ လ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဂိမ္မ ရတု ၂ လ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
ဝဿာန ရတု ၂ လသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုဂိမ္မ ရတု ၂
လ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့
ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ဝဿာန ရတု ၂ လ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
သရဒ ရတု ၂ လသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုဝဿာန ရတု ၂
လ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့
ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

သရဒ ရတု ၂ လ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
နောက်နှစ်ဟေမန္တ ရတု ၂ လသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုသရဒ ရတု
၂ လ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့
ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။
(ဤကဲ့သို့ရှုပွားကြရပါမယ်)

၁၂ လပိုင်းခြား၍ ဝိပဿနာရှုနည်း

၁ နှစ်လျှင် ၁၂ လရှိကြောင်း အားလုံး အမည်နှင့်တကွ
သိရှိပြီးဖြစ်ကြသည်။ လ ဖြင့်ပိုင်းခြား၍ ဝိပဿနာ ရှုဟန်မှာ
တန်ခူးလ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ကဆုန်လ
သို့မလိုက်ပါ။ တန်ခူးလ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြ

သောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊
အနတ္တတို့ပါတကား။ (ဤနည်း ရှုနိုင်လောက်ပြီ)
(ပေယျာလ)

တပေါင်းလ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
နောက်နှစ် တန်ခူးလသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုတပေါင်းလမှာပင်
ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။ (ဤကဲ့သို့
ရှုပွားကြရပါမယ်)။

လက္ခယံ လဆန်း = တစ်လလျှင် ၂ ပိုင်းခွဲ၍
ဝိပဿနာရှုနည်း

တစ်လ တစ်လလျှင် လဆန်း + လဆုတ် = ၂ ပက္ခ
မှတ်သား၍ ဝိပဿနာရှုရပါမည်။ ရှုပုံမှာ ....

လဆန်းပက္ခ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
လဆုတ်ပက္ခသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုလဆန်းပက္ခမှာပင်
ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

လဆုတ်ပက္ခ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
နောက်တစ်လသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုလဆုတ်ပက္ခမှာပင်

ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။ (ဤကဲ့သို့
ရှုပွားကြရပါမယ်)။

ဒိဝန်း + ရတ္တိ = ခနုအချိန် ၃ ပိုင်း ပိုင်း၊ ညဉ့်အချိန် ၃
ပိုင်း ပိုင်းထား၍ပွားပုံ

(ဒိဝန်း = နေ၊ ရတ္တိ = ညဉ့်) နေ၌ နံနက်အခါ၊
နေ့လယ်အခါ၊ ညနေချမ်းအခါ = ဟူ၍ သုံးပိုင်းပိုင်းထား၊
ညဉ့်၌ ညဉ့်ဦးယံ၊ သန်းခေါင်ယံ၊ မိုးသောက်ယံဟူ၍ =
သုံးပိုင်းထားပြီး ရှုပွားရပါမည်။ ရှုပွားပုံမှာ ....

နံနက်အခါ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
နေ့လယ်အခါသို့ မလိုက်ပါ၊ ထိုနံနက်အခါ၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

နေ့လယ်အခါ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
ညနေချမ်းအခါသို့ မလိုက်ပါ၊ ထိုနေ့လယ်အခါ၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ညနေချမ်းအခါ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
ညဉ့်ဦးယံအခါသို့ မလိုက်ပါ၊ ထိုညနေချမ်းအခါ၌သာလျှင်

ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ညဉ့်ဦးယံအခါ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
သန်းခေါင်ယံအခါသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုညဉ့်ဦးယံအခါ၌သာလျှင်
ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

သန်းခေါင်ယံအခါ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
မိုးသောက်ယံအခါသို့ မလိုက်ပါ။ ထိုသန်းခေါင်ယံ
အခါ၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့
ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

မိုးသောက်ယံအခါ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
နောက်တစ်နေ့သို့ မလိုက်ပါ။ ထိုမိုးသောက်ယံအခါ၌
သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊
ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။ (ဤကဲ့သို့
ရှုပွားကြရပါမယ်)

ကိရိယာစာ၊ ဥဒ္ဓရဏ--က၊ စသည် ၆ ခု၊ အစုစု ရှုပွားနည်း

အဓိပ္ပါယ်ကား .... တစ်နေ့အဖို့ရာ နေ့မှာ သုံးချိန်၊
ညဉ့်မှာ သုံးချိန် = ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်း ၆ ချိန်ထား၍ ဝိပဿနာ

ရှုပြီးနောက် ခြေတစ်လှမ်း တစ်လှမ်းလျှင် အမူအရာ = ကိရိယာ ၆ မျိုး၊ ၆ မျိုးရှိသည်။ ထို အမူအရာ + ကိရိယာ ၆ မျိုးကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင်ကြည့်၍ ဝိပဿနာ ၆ ကြိမ် ရှုရပါမည်။

ထိုအမူအရာ = ကိရိယာ ၆ မျိုးဟူသည်မှာ (မြန်မာလို)

(၁)ရပ်တည်နေရာမှ အထက်သို့ ကြွချီလိုသဖြင့် ဖိနှိပ်၍ နင်းသောအခိုက် +

(၂) အထက်သို့ ကြွချီသောအခိုက် +

(၃) အထက်မှ အောက်သို့ချလို၍ ခေတ္တရပ်နားသော အခိုက် +

(၄) အောက်သို့ စ၍ ချသောအခိုက် +

(၅) ခလုတ်၊ တံသင်းစသည်ကိုမြင်၍ နံ့တေးသို့ လွှဲသောအခိုက် +

(၆) အောက်မြေသို့ချသောအခိုက်ဟူ၍ အခိုက်အတန့် ၆ ပါးကို နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်၍ ဝိပဿနာပွားရမည်၊ ပွားပုံကား

ရပ်နေရာမှ အထက်သို့ ကြွချီလိုသဖြင့် ဖိနှိပ်၍ နင်းသောအခိုက်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်

အထက်သို့ ကြွချီသောအခိုက်သို့ မလိုက်ပါ။ ထိုဖိနှိပ်၍ နင်းသောအခိုက်၌ သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ခြေကိုအထက်သို့ ကြွချီသောအခိုက်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် အထက်မှအောက်သို့ ချလို၍ ခေတ္တရုပ်နားသောအခိုက်သို့ မလိုက်ပါ။ ထိုအထက်သို့ ကြွချီသောအခိုက်၌ သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ခြေကိုအထက်မှအောက်သို့ ချလို၍ ခေတ္တရုပ်နားသော အခိုက်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် အောက်သို့ စ၍ချသောအခိုက်သို့ မလိုက်ပါ။ ထိုခေတ္တရုပ်နားသော အခိုက်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက် ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ခြေကိုအောက်သို့ စ၍ချသောအခိုက်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ခလုပ်၊တံသင်းစသည်ကိုမြင်၍ ခြေကို နံဘေးသို့လွှဲသောအခိုက်သို့ မလိုက်ပါ။ ထိုအောက်သို့ စ၍ချသော အခိုက်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊ အနတ္တတို့ပါတကား။

ခလုပ်၊တံသင်းစသည်ကိုမြင်၍ ခြေကို နံဘေးသို့

လွဲသော အခိုက်၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
ခြေကိုအောက်မြေသို့ချသောအခိုက်သို့ မလိုက်ပါ။ ထိုခြေကို
နံ့ဘေးသို့လွဲသော အခိုက်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်
ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊
အနတ္တတို့ပါတကား။

ခြေကိုအောက်မြေသို့ ချသောအခိုက်၌ဖြစ်သော
ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် နောက်တစ်ဖန် ခြေလှမ်းရန်
ဖိနှိပ်၍နင်းသောအခိုက်သို့ မလိုက်ပါ။ ထိုခြေကို
အောက်မြေသို့ချသော အခိုက်၌သာလျှင် ချုပ်ပျောက်
ကြသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ပါတကား၊ ဒုက္ခတို့ပါတကား၊
အနတ္တတို့ပါတကား။ (ဤကဲ့သို့ ရူပွားကြရပါမယ်)

ဝိပဿနာရှုပုံ အလုံးစုံကို ခြုံ၍ ငုံ့၍ကြည့်မည်ဆိုလျှင်
“သုံးပါးသက်ရွယ်” ဆိုတဲ့အတိုင်း ပထမအရွယ်၊
မဇ္ဈိမအရွယ်၊ ပစ္ဆိမအရွယ် = ဒီအရွယ် သုံးပါးကစပြီးတော့
“ဆယ်ဒသက” ၁၀ နှစ်တစ်စု ၁၀ နှစ်တစ်စု၊ ပြီးတစ်ခါ
“ပဉ္စကတည့်” ဆိုတဲ့အတိုင်း ငါးနှစ်တစ်စု ငါးနှစ်တစ်စု =
အစု ၂၀ ထားပြီး ဝိပဿနာရှုလိုက်မည်ဆိုလျှင် နောက်ကို
၄ နှစ်၊ ၃ နှစ်၊ ၂ နှစ်၊ ၁ နှစ် တစ်စု တဖြေးဖြေး တရား
သဘော စိပ်၍ စိပ်၍ သွားတာကို တွေ့ကြရလိမ့်မယ်။

၁ နှစ်တစ်စု ကြည့်ပြီးတဲ့အခါ ၁ နှစ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ ဥတုသုံးပါး၊ ရတုခြောက်ပါး၊ လပေါင်း ၁၂ လ၊ နေ့နှင့် ညဉ့်အခါ ၆ ပါး၊ ခြေတစ်လှမ်း ဖြစ်တဲ့ အခိုက်အတန့် ၆ မျိုး = အဲဒီလို အစဉ်အတိုင်း ရှုဖို့ရန် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကိုယ်တော်ရဲ့ “ပရမတ္ထသရူပ ဘောဒနိကျမ်း” ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းမှာ ရှုပုံကို လင်္ကာဖြင့် အကျယ်ဖော်ပြထားတော်မူတယ်။ တပည့်တော် ပြောပြီးပြီ၊ အရှင်ဘုရားတို့လည်း ရှုတတ်လောက်ပြီ၊ ရှုလဲ ရှုဖို့ပဲ၊ ဘယ်မှ အဝေးကြီး သွားနေဖို့ မလိုဘူး၊ ကိုယ့်ကျောင်းမှာပင်ကိုယ် ဆိတ်ငြိမ်တဲ့အချိန်မှာ ....

ပထမနေ့ ဆိုပါစို့ - “သုံးပါးသက်ရွယ်” အရွယ်သုံးပါး၊ “ဆယ်ဒသက” ဆယ်နှစ်တစ်စု ဆယ်နှစ်တစ်စု = ဆယ်စု။ “ပဉ္စကတည့်” = ပြီးတော့ ငါးနှစ်တစ်စု ငါးနှစ်တစ်စု = အစု ၂၀ ထားပြီးရှု၊ ဒါ ပထမနေ့ ဆိုပါစို့။

ဒုတိယနေ့ကျတော့ ၄ နှစ်တစ်စု ၄ နှစ်တစ်စု = အစုပေါင်း ၂၅၊ ပြီးတော့ ၃ နှစ်တစ်စု ၃ နှစ်တစ်စု = အစုပေါင်း ၃၃၊ ပြီးတော့ ၂ နှစ်တစ်စု ၂ နှစ်တစ်စု = အစုပေါင်း ၅၀၊ ပြီးတော့ ၁ နှစ်တစ်စု ၁ နှစ်တစ်စု = အစုပေါင်း ၁၀၀၊ ထားပြီးရှု၊ ဒါ ဒုတိယနေ့ ဆိုပါစို့။

တတိယနေ့ကျတော့ ၁ လတစ်စု ၁ လတစ်စု =
 အစုပေါင်း ၁၂၊ ပြီးတော့ လဆန်းပက္ခ၊ လဆုတ်ပက္ခဖြင့် ၂
 စု၊ ပြီးတော့ နေ့မှာ ၃ ချိန်၊ ညဉ့်မှာ ၃ ချိန် ထားပြီး ၆ စု
 ပြု၍ရှု၊ ပြီးမှ ခြေလှမ်းတိုင်း လှမ်းတိုင်းမှာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ကိရိယာ
 = အမူအရာ ၆ မျိုးနဲ့ (ရှေးကဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းအတိုင်း)
 ရှုပါလေ။

သတင်းသုံးဖော် ဒုလ္လဘ ရဟန်းတော်တို့။ ဝိသုဒ္ဓါရုံ
 ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ကိုယ်တော်တိုင်လဲပဲ ဤအတိုင်း
 ရှုတယ်လို့ အကဲခပ်လို့ရတယ်နော်။ ကိုယ်တိုင် ရှုတဲ့နည်း
 အတိုင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ လင်္ကာရေးထား
 ခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ကြီးများ ရေးသားရှုပွားတဲ့ နည်း
 အတိုင်း မိမိတို့ လိုက်ပြီးကျင့်သုံးယင် မှားလို့ကို မဖြစ်ဘူး
 နော်၊ ဒါကြောင့် မမှားတဲ့နည်းကို ဘုန်းကြီးထပ်တလဲလဲ
 ပြော၍ပြီးပြီ။

ဦးပဉ္စင်းတို့မှာ ဒါနကိုလည်း နေ့စဉ်ပြုနေဆဲ၊ သီလ
 ကိုလည်း နေ့စဉ်ပင် ဆောက်တည်ကျင့်သုံးနေဆဲ၊ ဘာဝနာ
 ကောင်းမှုကုသိုလ်ကိုလည်း စောစောက ပြောတဲ့အတိုင်း
 အကျဉ်းနည်း + အကျယ်နည်း = နှစ်မျိုးရှိခဲ့ရာ
 အကျဉ်းနည်းရှုလိုလျှင် စောစောက ပြောတဲ့အတိုင်း

အာနာပါနဿတိ သမာဓိဘာဝနာ ဂဏနာနည်းအရ
 ၁ | ၂ | ၃ | ၄ | ၅ မှသည် ၁ | ၂ | ၃ | ၄ | ၅ | ၆ | ၇ | ၈ |
 ၉ | ၁၀ တိုင် မှတ်၍ သမာဓိ ထူထောင်ပြီး ဝိပဿနာ
 ဖြစ်အောင် ထွက်လေ + ဝင်လေ = ထုတ်လွှတ် +
 ရှုရှိုက်သောခဏ၌ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အနိစ္စ +
 ဒုက္ခ + အနတ္တဖြစ်ပုံကို ရှေးဆိုခဲ့သည့်နည်းအတိုင်း
 ရှုကြည့်ကြပါ အရှင်တို့။

အေး - ခုတင်က မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်
 ဘုရားကြီး ရေးထားခဲ့တဲ့ အနုပုဗ္ဗဒဿန ခေါ်တဲ့နည်းနဲ့
 အကျယ်ရှုချင်ယင် ခုတင်ကပြောခဲ့သလို ရှုကြပါ။ မိမိတို့
 ရှုနိုင်လောက်ပါပြီ။ ယနေ့ည မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ
 အကျဉ်းနည်း၊ အကျယ်နည်းတို့ဖြင့် ရှုကြပါလေ အရှင်တို့။
 ဒါန သီလ ဘာဝနာ = သုံးမျိုး စုံလင်ကြပြီ။

(ထို့နောက် ရေစက်ချပြီး သာဓု ခေါ်ကြပါသည်။)

သာဓု | သာဓု | သာဓု

